29-Giới Một Mình Ngồi Ở Chỗ Vắng Vẻ Với Người Nữ:

Phật tại nước Xá-vệ, Ca-lưu-đà-di vốn có quen biết với vợ của cư sĩ là Quật-đa nên thường cùng lui tới nói chuyện thân thiết. Lúc đó Ca- lưu-đà-di đến nhà của vợ cư sĩ một mình cùng với người vợ này ngồi ở chỗ vắng vẻ nói chuyện, các bạch y nhìn thấy nói với nhau: "Các vị hãy nhìn xem người nữ đó là vợ của-Tỳ kheo hay là người tư thông, ắt là cùng nhau làm việc dâm". Có Tỳ kheo thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Ca-lưu-đà-di: "Thầy thật đã làm việc này phải không?" Đáp: "Thật đã làm thưa Thế tôn", Phật liền quở trách: "Tại sao gọi là Tỳ kheo lại một mình cùng người nữ ngồi ở chỗ vắng vẻ", quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: "Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo một mình ngồi ở chỗ vắng vẻ với người nữ thì phạm Ba-dật-đề.

Người nữ là người còn sống, lớn hay nhỏ, có gia đình hay chưa có gia đình, có thể cùng hành dâm. Một mình cùng người nữ là chỉ có hai người, không có người thứ ba. Chỗ vắng vẻ là chỗ không có vách ngăn.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo một mình ngồi ở chỗ vắng vẻ với người nữ thì phạm Ba-dật-đề; đứng dậy rồi ngồi trở lại, tùy ngồi bao nhiêu phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu. Nếu ngồi cách nhau nửa tầm cho đến một tầm đều phạm Ba-dật-đề; cách nhau một tầm rưỡi thì phạm Đột-kiết-la. Không phạm là cách nhau hai tầm trở lên.